

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ІЛЛІНЕЦЬКИЙ АГРАРНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Розглянуто та затверджено
Педагогічною радою
Іллінецького аграрного
фахового коледжу
Протокол № 7 від 07.05.2025 р.
Директор Василь ПИНДУС

**АЛГОРИТМ ДІЙ
ЩОДО СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА ТА
КІБЕРПРОСТОРУ В
ІЛЛІНЕЦЬКОМУ АГРАРНОМУ ФАХОВОМУ КОЛЕДЖІ**

1. АЛГОРИТМ ДІЙ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ВИПАДКІВ БУЛІНГУ В СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

1. Виявлення ознак булінгу:

- Спостереження за поведінкою студентів, емоційним станом, міжособистісними стосунками;
- фіксація сигналів тривоги: уникнення контактів, замкненість, агресія, скарги на образи чи знущання;
- отримання інформації від учасників освітнього процесу (свідків, батьків, самих потерпілих).

2. Негайне реагування:

- у разі явного інциденту — зупинити дії, що містять ознаки булінгу;
- залучити куратора, психолога або соціального педагога для надання первинної підтримки потерпілому та роз'яснювальної роботи з агресором;
- повідомити адміністрацію закладу.

3. Оформлення повідомлення про випадок булінгу:

- збір пояснень усіх сторін конфлікту;
- складання акту про виявлення підозри на булінг;
- передача матеріалів Комісії з розгляду випадків булінгу.

4. Робота Комісії (створюється відповідно до закону):

- аналіз обставин;
- прийняття рішення про наявність чи відсутність булінгу;
- розробка заходів реагування та подальшого запобігання.

5. Залучення відповідних служб:

- у разі серйозних проявів булінгу — інформування органів Національної поліції, служби у справах дітей;
- ведення документації про інциденти.

6. Проведення профілактичних заходів:

- тренінги, бесіди, виховні години;
- залучення студентів до програм медіації та мирного вирішення конфліктів;
- робота з батьками щодо формування навичок ненасильницької поведінки.

Методичні поради учасникам освітнього процесу щодо запобігання проявам булінгу в Іллінецькому аграрному фаховому коледжі

1. Ознайомлення учасників освітнього процесу з нормативно - правовою базою та регулюючими документами щодо превенції проблеми насилля в освітньому середовищі.
2. Усім учасникам освітнього процесу дотримуватись єдиної позиції, що насильство, цькування та дискримінація є неприйнятними та неприпустимими у міжособистісних спілкуваннях.
3. Систематично проводити у коледжі просвітницьку роботу у вигляді виховних годин, бесід, тренінгів, уроків, правових ігор, вікторин, флеш-мобів, круглих столів, диспутів, годин відкритих думок, усних журналів, кінолекторіїв, для ознайомлення студентів з проблемою булінгу та задля пропаганди безпечних, здорових стосунків, заснованих на взаємній повазі, доброзичливості та толерантності. Залучати до цієї роботи соціально-психологічну службу, представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.
4. Кураторам та викладачам цікавитися життям своїх вихованців, відслідковувати ситуації щодо проявів жорстокості та цькування в студентських колективах, контролювати поведінку та взаємостосунки між дітьми на заняттях та перервах.
5. Не залишати жоден випадок булінгу без уваги. Пояснювати студентам, що будь-які насильницькі дії чи образливі слова є неприпустимими у між груповій взаємодії. Реакція усіх учасників освітнього процесу на будь-які прояви жорстокості та цькування має бути негайною.
6. Пояснювати студентам, що навіть пасивне спостереження за знущанням і бійкою надихає кривдника продовжувати свої дії. Свідки події повинні захищати жертву насильства і, якщо треба, кликати на допомогу дорослих.
7. Проведення зустрічей, круглих столів, семінарів, тренінгів із залученням представників правоохоронних органів, служб соціального захисту, медичних установ та інших зацікавлених організацій.
8. У кожній групі виробити правила толерантної поведінки, слідкувати зі їх дотриманням.
9. Створення інформаційних куточків для студентів із переліком організацій, до яких можна звернутися у ситуації насилля та правопорушень.
10. Проводити просвітницьку роботу серед батьків з даної тематики.
11. Забезпечити психологічний супровід здобувачів освіти, які стали свідками булінгу, постраждали від нього або вчинили цькування.
12. Для успішного попередження та протидії насильству проводити заняття з навчання навичок ефективного спілкування та мирного розв'язання конфліктів.

Поради батькам

Перше, що треба зрозуміти – діти **неохоче розповідають про цькування у навчальних закладах**, а тому не слід думати, що у перший же раз, коли ви спитаєте її про це, вона відповість вам чесно. Тому **головна порада для батьків** – бути більш уважними до проявів булінгу.

Якщо ваша дитина **стала замкнутою, вигадусь приводи, щоб не йти до навчального закладу, перестала вчитись**, то поговоріть з нею. Причина такої поведінки може бути не у банальних лінощах. Також до видимих наслідків булінгу відносять **розлади сну, втрату апетиту, тривожність, низьку самооцінку**. Якщо дитину шантажують у навчальному закладі, вона **може почати просити додаткові гроші на кишенькові витрати**, щоб відкупитись від агресора. Якщо вашу дитину піддають цькуванню, то **обережно почніть з нею розмову**. Дайте зрозуміти, що вам можна довіряти, що ви не будете звинувачувати її у тому, що вона стала жертвою булінгу.

Розкажіть дитині, що **немає нічого поганого у тому, щоб повідомити про агресивну поведінку** щодо когось учителю або принаймні друзям. Поясніть різницю між «пліткуванням» та «підслуванням» про своє життя чи життя друга/подруги. Також **не слід у розмові з дитиною використовувати такі кліше**, як «хлопчик має бути сильним та вміти постояти за себе», «дівчинка не повинна вплутуватись у бійки» та інші. Це тільки погіршить ситуацію.

Поради студентам

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ТИ СТАВ ЖЕРТВОЮ БУЛІНГУ

Перше і найголовніше правило – **не тримати це у секреті**. Розкажи друзям, знайомим чи рідним про те, що тебе ображають у навчальному закладі, цього не слід соромитись.

Інколи допомогти з вирішенням складної ситуації у навчальному закладі може абсолютно не пов'язана з цим людина: тренер у секції, куди ти ходиш, або вчитель, до якого ти ходиш на додаткові заняття.

Також **не слід звинувачувати себе** у тому, що тебе цькують. Як вже було сказано раніше, кривдникам легко знайти жертву булінгу, адже для цього слід просто відрізнитись від оточуючих.

Якщо цькування у навчальному закладі перетворились зі словесних на фізичні – **йди до директора або завуча та докладно розкажи їм про це**. Також повідом про ситуацію батьків.

Якщо у навчальному закладі є психолог, то можна сміливо звернутись до нього, щоб відновити почуття впевненості у своїх силах та зрозуміти, як діяти далі.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ВИ СТАЛИ СВІДКОМ ЦЬКУВАННЯ

Якщо цькують твого друга чи подругу, то **одразу звернись до дорослих**: вчителя, старших товаришів, родичів, батьків тощо.

Якщо твій **друг чи подруга** поділилися з тобою, що вони потрапили у ситуацію булінгу, обов'язково поговори з ними про це – вони **потребують твоєї підтримки**.

У жодному разі **не слід приєднуватись до групи, що цькує**, та висміювати проблеми свого друга чи подруги.

Якщо ви дорослий, який потерпав від булінгу колись, то **не проходите повз**. Спробуйте захистити дитину, яку ображають. При цьому не слід ображати дітей, які цькують, адже деякі роблять це тому, що самі постраждали від насильства (вдома, у спортивній секції, в іншій школі тощо). У таких випадках вони можуть виміщати свій біль через знущання і приниження слабших за себе.

Деякі діти булять, щоб ловити на собі захоплені погляди оточуючих, а відчуття переваги над іншими приносить їм задоволення. До того ж, нападаючи на когось, вони захищаються від цькування. Іноді такі діти дуже імпульсивні і не можуть контролювати свій гнів. У таких випадках справа нерідко доходить і до фізичного насильства. Спробуйте повідомити про булінг людей із навчального закладу, де це відбувається, або батьків дитини.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ІНШИХ ЦЬКУЄШ ТИ

Зрозумій, **булінг – це твої дії, а не твоя особистість**. Ти можеш ними керувати та змінювати на краще. Пам'ятай, що **булінг завдає фізичного та емоційного болю** іншому, а тому подумай, чи дійсно ти цього прагнеш? Деякі речі можуть здаватися смішними та невинними, проте вони **можуть завдати шкоду іншій людині**.

ЯК ДОПОМОГТИ ДИТИНІ, ЯКА ЦЬКУЄ ІНШИХ

Як вже було сказано раніше, в ситуації булінгу завжди беруть участь три сторони, а тому, коли ви дізнались про цькування у навчальному закладі, не слід забувати про тих, хто ображає. Психологи зауважують, що **дитині, яка булить інших, увага та допомога потрібна не менше, ніж тій, яка страждає від булінгу**.

Відверто поговоріть з нею про те, що відбувається, з'ясуйте, як вона ставиться до своїх дій і як реагують інші діти. Ви можете почути, що «всі так роблять», або «він заслуговує на це». Уважно вислухайте і зосередьтеся на пошуку фактів, а не на своїх припущеннях.

Не применшуйте серйозність ситуації такими фразами, як «хлопчики завжди будуть хлопчиками» або «глузування, бійки та інші форми агресивної поведінки – просто дитячі жарты і цілком природна частина дитинства».

Ретельно поясніть, які дії ви вважаєте переслідуванням інших. До них відносяться: цькування, образливі прізвиська, загрози фізичного та морального насильства, залякування, висміювання, коментарі з сексуальним підтекстом, бойкот іншої дитини або підбурювання до ігнорування, плітки, публічні приниження, штовхання, плювки, псування особистих речей, принизливі висловлювання або жести. Спокійно поясніть дитині, що **її поведінка може завдати шкоди не**

впливатиме на всіх учасників. **Дайте зрозуміти дитині, що агресивна поведінка є дуже серйозною проблемою**, і ви не будете терпіти це в майбутньому. Чітко і наполегливо, але без гніву, попросіть дитину зупинити насильство. Скажіть дитині, що їй потрібна допомога, а тому ви тимчасово триматимете зв'язок з учителями, щоб упевнитись – дитина намагається змінити ситуацію. **Загрози і покарання не спрацюють.** Можливо, на якийсь час це припинить булінг, та в перспективі це може тільки посилити агресію і невдоволення. Буде зайвим концентрувати увагу на відчуттях дитини, яку булять. Той, хто виявляє агресію, як правило відсторонюється від почуттів іншої людини.

Пам'ятайте, що агресивна поведінка та прояви насильства можуть вказувати на емоційні проблеми вашої дитини та розлади поведінки.

Дитяча лінія	116 111 080 050 02 25(з12:00до16:00)
Гаряча телефонна лінія щодо булінгу	116 000
Гаряча лінія з питань запобігання насильству	116 123
Уповноважений Верховної Ради з прав людини	080 050 17 20
Уповноважений Президента України з прав людини	044 255 76 75
Центр надання безоплатної правової допомоги	080 021 31 03
Національна поліція України	102

2. АЛГОРИТМ ДІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ВИПАДКУ ВИЯВЛЕННЯ КІБЕРБУЛІНГУ

Безпечне і здорове освітнє середовище є сукупністю умов у закладі освіти, що унеможлиблюють заподіяння учасникам освітнього процесу фізичної, майнової та/або моральної шкоди, зокрема внаслідок недотримання вимог законодавства щодо кібербезпеки, захисту персональних даних, шляхом фізичного та/або психологічного насильства, експлуатації, дискримінації за будь-якою ознакою, приниження честі, гідності, ділової репутації (булінг (цькування), поширення неправдивих відомостей тощо), пропаганди та/або агітації, у тому числі з використанням кіберпростору.

Кібербулінг – це один із різновидів булінгу (цькування), що передбачає жорстокі дії з метою дошкулити, нашкодити, принизити людину з використанням сучасних електронних технологій: Інтернету (електронної пошти, форумів, чатів, ICQ) та інших засобів електронної техніки – мобільних телефонів чи інших гаджетів. Відмінності кібербулінгу від булінгу зумовлюються особливостями Інтернет-середовища: анонімністю, можливістю підмінити ідентичність, охоплювати

велику аудиторію одночасно, (особливо дієво для поширення пліток), здатність тероризувати та тримати у напрузі жертву будь-де і будь-коли.

Кібербулінг являється формою психологічного насильства.

Типи кібербулінгу:

- нападки (домагання) – регулярні висловлювання образливого характеру на адресу жертви (багато СМС-повідомлень, постійні дзвінки), що перевантажують персональні канали комунікації;
- тролінг - розміщення в Інтернеті (на форумах, у блогах тощо) провокаційних повідомлень із метою викликати конфлікти між учасниками;
- флемінг – обмін короткими гнівними й запальними репліками між двома чи більше учасниками. Частіше за все розгортають на чатах, форумах, у дискусійних групах, інколи перетворюються у затяжну війну, що може привести жертву до сильних емоційних переживань;
- самозванство – використання особистих даних жертви (логіни, паролі до акаунтів в мережах, блогах) з метою здійснення від її імені негативної комунікації;
- публічне розголошення особистої інформації – поширення особистої інформації, наприклад шляхом публікування інтимних фотографій, фінансової інформації, роду діяльності з метою образи чи шантажу;
- ошуканство – виманювання конфіденційної особистої інформації для власних цілей або передачі іншим особам;
- відчуження (острокізм, ізоляція)- он-лайн відчуження в будь-яких типах середовищ, де використовується захист пароллями, формується список небажаної пошти або список друзів;
- кіберпереслідування – приховане вистежування жертви для скоєння нападу, побиття, зґвалтування;
- хепіслепінг – відео ролики із записами реальних сцен насильства. Ці ролики розміщують в Інтернеті без згоди жертви. З'явилися поняття «буліцид» – загибель жертви внаслідок булінгу, який вважається злочином;
- онлайн-грумінг – побудова в мережі інтернет дорослим або групою дорослих осіб довірливих стосунків із дитиною (підлітком) із метою отримання її

інтимних фото/відео та подальшим її шантажуванням про розповсюдження цих фото, наприклад для отримання грошей, більш інтимних зображень чи навіть примушування до особистих зустрічей.

Ознаки кібербулінгу:

- ◆ систематичність (повторюваність) діяння;
- ◆ наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);
- ◆ дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

Якщо висловлювання, поширення картинок тощо в мережі Інтернет щодо певної особи сприймається нею як жарт, не мають систематичного характеру та не викликають негативних емоційних реакцій, такі дії не вважаються кібербулінгом.

Алгоритм дій педагогічних працівників у випадку виявлення кібербулінгу

1. Виявлення ознак кібербулінгу

- звернення студентів або батьків щодо фактів приниження, погроз, шантажу, розповсюдження особистої інформації в соцмережах;
- спостереження змін у поведінці студента (ізоляція, страх, агресія, тривожність);
- виявлення повідомлень, постів або медіа, що містять цькування.

2. Фіксація інциденту

- збереження скриншотів, посилань, відео або іншого цифрового контенту, що є доказом;
- оформлення службової записки або акту про підозру на кібербулінг.

3. Повідомлення адміністрації коледжу

- передача інформації директору, заступнику з виховної роботи, куратору групи;
- скликання внутрішньої комісії із реагування на випадки булінгу.

4. Вивчення ситуації та опитування учасників

- проведення конфіденційних бесід з потерпілим, можливим агресором, свідками;
- визначення ступеня шкоди та потреби у психологічній допомозі.

5. Надання підтримки

- залучення психолога або соціального педагога для роботи з усіма сторонами конфлікту;
- здійснення індивідуальних заходів підтримки для потерпілого;
- роз'яснення юридичних наслідків кібербулінгу.

6. Прийняття рішення

- якщо є ознаки кримінального правопорушення — інформування кіберполіції та батьків (якщо студенти неповнолітні);
- визначення внутрішніх виховних заходів (бесіди, тренінги, попередження, догани тощо).

7. Проведення профілактики кібербулінгу

- тематичні виховні години та тренінги;
- інформаційні стенди, онлайн-кампанії проти насильства;
- навчання цифровій гігієні та безпеці.

Ознаки кібербулінгу:

- систематичність;
- наявність сторін — кривдник(булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);
- дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та /або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника та /або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

Норми Порядку реагування на випадки булінгу (цькування), затверджений наказом Міністерством освіти і науки України від 28 грудня 2019 року № 1646 (далі – Порядок), поширюється у тому числі на випадки прояву кібербулінгу.

Так, у закладі освіти заяви або повідомлення про випадок кібербулінгу (цькування) або підозру щодо його вчинення приймає керівник закладу (абзац другий пункту 1 розділу II Порядку).

Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

Керівник закладу освіти у разі отримання заяви або повідомлення про випадок булінгу, кібербулінгу (цькування):

1. невідкладно у строк, що не перевищує однієї доби, повідомляє територіальний орган (підрозділ) Національної поліції України, принаймні одного з батьків або інших законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною кібербулінгу, булінгу (цькування);

2. за потреби викликає бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
3. повідомляє службу у справах дітей з метою вирішення питання щодо соціального захисту малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною булінгу (цькування), з'ясування причин, які призвели до випадку кібербулінгу, булінгу (цькування) та вжиття заходів для усунення таких причин;
4. повідомляє центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді з метою здійснення оцінки потреб сторін кібербулінгу, булінгу (цькування), визначення соціальних послуг та методів соціальної роботи, забезпечення психологічної підтримки та надання соціальних послуг;
5. скликає засідання комісії з розгляду випадку кібербулінгу, булінгу (цькування) (далі – комісія) не пізніше ніж упродовж трьох робочих днів з дня отримання заяви або повідомлення.

Строк розгляду комісією заяви або повідомлення про випадок кібербулінгу, булінгу, (цькування) в закладі освіти та виконання нею своїх завдань не має перевищувати десяти робочих днів із дня отримання заяви або повідомлення керівником закладу освіти (пункт 11 розділу VI Порядку).

Цілодобово функціонує єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги – 0 800 213 103. Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів в межах України безкоштовні.

ПРАВИЛА БЕЗПЕКИ В ІНТЕРНЕТІ

1. Не поспішай викидати свій негатив у кіберпростір. Перш ніж писати й відправляти повідомлення, слід заспокоїтися, вгамувати злість, образ, гнів.
2. Створюй власну онлайн-репутацію, не купуйтеся на ілюзію анонімності. Хоча кіберпростір і надає додаткові можливості відчувати свободу й розкутість завдяки анонімності, існують способи дізнатися, хто стоїть за певним нікнеймом.
3. Зберігай підтвердження фактів нападів. Якщо дуже засмутило повідомлення, картинка, відео тощо, слід негайно звернутися до батьків по пораду, зберегти або роздрукувати сторінку самостійно, щоб порадитися з дорослими в зручний час.
4. Ігноруй одиничний негатив. Часто кібербулінг внаслідок твоєї правильної поведінки зупиняється на початковій стадії. «Найкращий спосіб боротьби з неадекватними — ігнорування».
5. Якщо ти став очевидцем кібербулінгу, правильною поведінкою буде:

виступити проти агресора, дати йому зрозуміти, що його дії оцінюються негативно; підтримувати жертву – особисто або в публічному віртуальному просторі надати їй емоційну підтримку; повідомити дорослих про факт неадекватної поведінки в

6. Блокуй агресорів. У програмах обміну миттєвими повідомленнями є можливість блокувати повідомлення з певних адрес. Пауза в спілкуванні відбиває в агресора бажання продовжувати цькування.
7. Не варто ігнорувати агресивні повідомлення, якщо листи невідомого вам відправника систематично містять погрози або порнографічні сюжети. У цьому випадку слід скопіювати ці повідомлення і звернутися до правоохоронців. Питання кібербезпеки займаються спеціально створені відділи поліції, й Інтернет-хулігана можна знайти й покарати. Якщо образливу інформацію розміщено на сайті, слід зробити запит до адміністратора для її видалення.
8. Не переходьте за сумнівними гіперпосиланнями, адже за ними може ховатися фішинговий ресурс. Фішинг використовують зловмисники для отримання цінних даних, зокрема даних банківських карток. Уважно переглядайте URL-адресу потрібного сайту, будь-яка неточність може свідчити, що ви опинилися на фішинговому ресурсі. Ніколи не вводьте конфіденційні дані на підозрілих сайтах.
9. Завантажуйте програми й застосунки лише з офіційних джерел. Використовуйте антивірусне програмне забезпечення. Вчасно оновлюйте операційну систему.
10. Робіть резервні копії, аби не втратити важливі відомості.
11. Запам'ятати телефон Національної «гарячої лінії» з питань запобігання насильству та захисту прав дітей — 0 800 500 33 50 або електронну пошту: inf@Lastrada.org.ua.

ПОРАДИ БАТЬКАМ ЩОДО СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО КІБЕРПРОСТОРУ

Допоможіть дитині встановити всі потрібні для захисту налаштування на смартфоні або комп'ютері. Впевніться, що вона зможе самостійно підключатися та відкривати необхідні вебсторінки.

Якщо для навчання дитині потрібно зареєструватися на певному сайті або створити акаунт, зробіть це разом. Не дозволяйте використовувати облікові записи дорослих.

Домовтеся з дитиною, що під час уроків вона буде використовувати тільки ті інтернет-ресурси, які необхідні для навчання: визначену вчителем програму для відеоконференцій, вебсайти з навчальним матеріалом, месенджер для повідомлень. За потреби налаштуйте відповідні закладки у браузері.

Навчіть дітей створювати надійні паролі та нікому їх не повідомляти.

Розкажіть і постійно нагадуйте про ризики в кіберпросторі:

- ймовірність підхопити віруси при відкритті підозрілих посилань, вкладень, файлів (навіть якщо вони надіслані однокласниками);
- ризики при встановленні невідомих програм;
- небезпеку онлайн-спілкування з незнайомими користувачами;

- загрози, які можуть виникнути внаслідок розповсюдження в інтернеті особистої інформації, приватних фотографій, номера телефону, адреси проживання, реквізитів банківських карток тощо.

За необхідності перевіряйте, які сайти відвідувала дитина протягом дня. Це можна зробити за допомогою вкладки «Історія» у браузері. Вкладка «Завантаження» підкаже, які файли були скачані з інтернету.

Якщо дитина навчається у початковій школі, використовуйте спеціальні програми, які фільтрують контент, зробіть необхідні налаштування (наприклад, у Windows є вбудована функція Батьківський контроль).

Нагадуйте дітям правила етичного онлайн-спілкування. Агресія і цькування – категорично заборонені.

Обговоріть із дитиною план дій на випадок нестандартних ситуацій. Наприклад, що потрібно робити у разі відсутності інтернету, випадкового завантаження файлу з вірусом, отримання повідомлення від незнайомця тощо.

Дитина має знати про те, що у будь-якому випадку може розраховувати на допомогу вчителя чи батьків.

Для захисту інтернет-акаунтів використовуйте складні паролі, які містять літери верхнього та нижнього регістру, цифри та символи. Не встановлюйте однаковий пароль для декількох акаунтів. Налаштуйте двофакторну аутентифікацію всюди, де є така можливість. Тоді для входу до акаунту, крім логіну та паролю, потрібно ввести код-підтвердження, що приходить на телефон, електронну скриньку або у відповідний додаток.

3. АЛГОРИТМ ДІЙ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ІЛЛІНЕЦЬКОГО АГРАРНОГО ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРИТТЯ В ЗАХИСНИХ СПОРУДАХ

Превентивні (попередні) заходи:

1. Навчальний заклад здійснює навчальний процес при умові наявності захисної споруди, вимоги до якої визначені в Кодексі ЦЗ, ПКМУ від 10.03.2017 року № 138, наказу МВС від 09.07.2018 року № 579 та комісійно визнані такими, що придатні до використання за призначенням в особливий період та обладнані всім необхідним, а саме:

- розрахункова кількість учасників навчального процесу не перевищує можливості використання даної захисної споруди;

- всі учасники освітнього процесу заздалегідь треновані та досконально знають свої дії за сигналами тривоги і під час заповнення захисної споруди (визначити маршрут та напрямок руху, своє місце в захисній споруді, виконувати команди старшого. Місце для кожного класу (групи) визначається під час тренувальних навчань і не змінюється);

- здобувачі освіти безумовно виконують та дотримуються всіх вказівок педагогів, перебуваючи в захисній споруді не розходяться і збираються разом в призначеному місці.

- захисна споруда облаштована всім необхідним: учасники навчального процесу забезпечені місцями для сидіння (лежання) з розрахунку 1796 ОСІБ , питною водою, одноразовим посудом, туалетом, засобами аварійного живлення, медичними аптечками, найпростішими індивідуальними засобами захисту;
 - кожен здобувач освіти повинен мати при собі записку (в кишені або нашивку на одязі) з інформацією (ППП, домашня адреса, вік, ППП батьків, контактні телефони).
2. Сигнал тривоги передається через систему оповіщення, регіональне радіо та телебачення, а також на встановлений на телефоні застосунок “Повітряна тривога”.
 3. Правила заповнення захисної споруди при евакуації за сигналом “Тривога” для педагогів:
 - заповнення захисної споруди здійснюється за відповідно визначеним звуковим сигналам, який, у разі потреби, може активуватися особою, відповідальною за оповіщення в навчальному закладі;
 - педагогічний працівник нагадує здобувачам освіти про головну мету та правила евакуації: не говорити, не бігти, не штовхатися, не повертатися;
 - педагогічний працівник бере з собою журнал групи, свої особисті речі, очолює групу студентів і визначеним маршрутом рухається разом з ними в захисну споруду;
 - черговий працівник закладу перевіряє аудиторії, групи, закриває (при необхідності) двері та вікна;
 - після прибуття у визначене місце захисної споруди перевірити наявність усіх студентів за списком та доповісти керівнику.

Протокол безпеки

Алгоритм дій за сигналом «Повітряна тривога» у закладі освіти

(під час навчальних занять)

1. Не панікуйте! Зберігайте спокій!
2. Уважно слухайте вказівки вчителя.
3. Швидко та спокійно візьміть тривожний рюкзак, рухайтесь в укриття одне за одним. Не відволікайтесь! Не штовхайтесь! Не біжіть!
4. У безпечному місці залишайтеся біля свого викладача та одногрупників.
5. Перебувайте в укритті до сигналу «Відбій повітряної тривоги».
6. Якщо сигнал «Повітряна тривога» пролунав перед останнім уроком, або на початку останнього уроку, прямуйте в укриття.
7. Якщо сигнал «Повітряна тривога» пролунав відразу після закінчення останнього уроку, прямуйте в укриття.

Протокол безпеки

Алгоритм дій за сигналом «Повітряна тривога» під час онлайн-уроків

1. Не панікуйте.
2. Уважно слухайте вказівки вчителя.

4. Перейдіть у безпечне місце, визначене правилами вашої родини.
5. Знаходьтеся у безпечному місці до сигналу «Відбій повітряної тривоги».

Протокол безпеки

Алгоритм дій за сигналом «Повітряна тривога» на перерві

1. Не панікуйте.
2. Шляхами евакуації швидко прямуйте в укриття.
3. Якщо ви розгубились, зверніться до чергового викладача та виконуйте його вказівки.
4. Якщо виходите на подвір'я навчального закладу, беріть з собою тривожний рюкзак.

Протокол безпеки

Алгоритм дій за сигналом «Повітряна тривога»

Правила поведінки в укритті

1. Не панікуйте.
2. Заходьте організовано.
3. Займіть своє місце.
4. Слідкуйте за вказівками викладача.
5. Дотримуйтеся порядку.
6. Після сигналу «Відбій повітряної тривоги» доєднайтесь до занять за розкладом.

Що має бути в «тривожному рюкзаку» студента?

- Пляшка питної води.
- Поживні батончики, снеки.
- Засоби гігієни.
- Телефони.
- У рюкзаку повинна міститись інформація про дитину та батьків, контактні дані.

На шляху до/з коледжу

- Почули сигнал тривоги?
- Зберігайте спокій та не панікуйте!
- Прямуйте до найближчого укриття та знаходьтеся там до сигналу «Відбій тривоги».
- Якщо немає змоги зайти в укриття, тримайтесь на відстані від магазинів з вітринами.
- Ляжте на землю біля високого бордюру, бетонних блоків, закрийте голову руками.
- Чекайте сигналу «Відбій тривоги».
- Зателефонуйте рідним.

Протокол безпеки

під час пересування в транспортному засобі

- Почувши сигнал «Повітряна тривога», зберігайте спокій.
- Швидко та без паніки організовано пройти до найближчого укриття.
- Якщо укриття поблизу немає, потрібно сховатися за бетонними плитами, згурпуватися та лягти у заглиблення в землі, закрити голову руками.
- Після сигналу «Відбій повітряної тривоги» повернутися до транспортного засобу та продовжити рух до місця призначення.